

قرآن از زبان دکتر علی شریعتی

قرآن کتابی است که نام بیش از ۷۰ سوره اش از مسائل انسانی گرفته شده است و بیش از ۳۰ سوره اش از پدیده های مادی و تنها ۲ سوره اش از عبادت ! آن هم حج و نماز !

کتابی است که شعاره آیات جهادش با آیات عبادتش قابل قیاس نیست ....

این کتاب از آن روزی که به حیله دشمن و به جهل لایش را بستند ، لایه اش مصرف پیدا کرد و وقتی متنش متروک شد ، جلدش رواج یافت و از آن هنگام که این کتاب را که - خواندنی تام دارد - دیگر نخوانند و برای تقدیس و تبرک و اسباب کشی به کار رفت . از وقتی که دیگر درمان درد های فکری و روحی و اجتماعی را از او نخواستند و سبله ی شفای امراض جسمی چون درد کمر و باد شانه و ... شد و چون در بیداری رهایش کردند . بالای سر در خواب گذاشتند و بالاخره ، اینکه می بین اکنون در خدمت اموات قرارش داده اند و نثار روح ارواح گذشتگان و ندایش از قبرستان های مابه گوش می رسد

قرآن ! من شرمنده توام اگر از تو آواز مرگی ساخته ام که هر وقت در کوجه عان آواز بلند می شود همه از هم می ہرسند " چه کسی مرده است ؟ " چه غفلت بزرگی که می پنداریم خدا ترا برای مردگان ما نازل کرده است .

قرآن ! من شرمنده توام اگر ترا از یک نسخه عملی به یک افسانه موزه نشین مبدل کرده ام .

یکی ذوق می کند که تو را بر روی برنج نوشته ، یکی ذوق می کند که تو را فراموش کرده ، یکی ذوق می کند که تو را با طلا نوشته ، یکی به خود می بالد که که تو را در کوچک ترین قطع ممکن منتشر کرده و... آیا وا قعا خدا تو را فرستاده تا موزه سازی کنیم ؟

قرآن ! من شرمنده توام اگر حتی آنان که تو را می خوانند و تو را می شنوند ، آن چنان به پایت می نشینند که خلائق به پای موسیقی های روزمره می نشینند ... اگر چند آیه از تو را به یک نفس بخوانند مستمعین فریاد می زنند " احسنت ..... "

گویی مسابقه نفس است ...

قرآن ! من شرمنده توام اگر به یک فستیوال مبدل شده ای حفظ کردن تو با شماره صفحه ، خواندن تو از آخر به اول ، یک معرفت است یا یک رکورد گیری ؟ ای کاش آنان که تو را حفظ کرده اند ، حفظ کنی ، تا این چنین تو را اسباب مسابقات هوش نکنند . " خوش بے حال کسی که دلش و حلی است برای تو "

آنان که وقتی تو را می خوانند چنان حظ می کنند . گویی که قرآن همین الان به ایشان نازل شده است . آنچه ما با قرآن گرده ایم تنها یخشی از اسلام است که به صلیب جهالت کشیدیم

قرآن از زبان دکتر علی شریعتی

قرآن کتابی است که نام بیش از ۷۰ سوره اش از مسائل انسانی گرفته شده است و بیش از ۳۰ سوره اش از پدیده های مادی و تنها ۲ سوره اش از عبادت ! آن هم حج و نماز !

کتابی است که شماره آیات جهادش با آیات عبادتش قابل قیاس نیست ....

این کتاب از آن روزی که به حیله دشمن و به جهل لایش را بستند . لایه اش مصرف پیدا کرد و وقتی متنش متروک شد ، جلدش رواج یافت و از آن هنگام که این کتاب را که - خواندن نام دارد - دیگر نخوانند و برای تقدیس و تبرک و اسباب کشی به کار رفت . از وقتی که دیگر درمان دردهای فکری و روحی و اجتماعی را از او نخواستند و سبله‌ی شفای امراض جسمی چون درد کمر و باد شانه و ... شد و چون در بیداری رهایش کردند . بالای سر در خواب گذاشتند و بالاخره ، اینکه می بین اکنون در خدمت اموات قرارش داده اند و نثار روح ارواح گذشتگان و ندایش از قبرستان‌های مابه گوش می رسد قرآن ! من شرمنده توام اگر از تو آواز مرگی ساخته ام که هر وقت در کوچه عان آواز بلند می شود همه از هم می پرسند " چه کسی موده است ؟ " چه غفلت بزرگی که می پنداریم خدا ترا برای مردگان ما نازل کرده است .

قرآن ! من شرمنده توام اگر ترا از یک نسخه عملی به یک افسانه موزه نشین مبدل کرده ام .

یکی ذوق می کند که تو را بر روی برنج نوشته ، یکی ذوق می کند که تو را فراموش کرده ، یکی ذوق می کند که تو را با طلا نوشته ، یکی به خود می بالد که که تو را در کوچک ترین قطع ممکن منتشر کرده و... آیا واقعا خدا تو را فرستاده تا موزه سازی کنیم ؟

قرآن ! من شرمنده توام اگر حتی آنان که تو را می خوانند و تو را می شنوند ، آن چنان به پایت می نشینند که خلائق به پای موسیقی های روزمره می نشینند ... اگر چند آیه از تو را به یک نفس بخوانند مستمعین فریاد می زنند " احسنت ..... گویی مسابقه نفس است ...

قرآن ! من شرمنده توام اگر به یک فستیوال مبدل شده ای حفظ کردن تو با شماره صفحه ، خواندن تو از آخر به اول ، یک معرفت است یا یک رکورد گیری ؟ ای کاش آنان که تو را حفظ کرده اند ، حفظ کنی ، تا این چنین تو را اسباب مسابقات هوش نکنند . " خوش بے حال کسی که دلش رحلی است برای تو "

آنان که وقتی تو را می خوانند چنان حظ می کنند . گویی که قرآن همین الان به ایشان نازل شده است . آنچه ما با قرآن کرده ایم تنها بخشی از اسلام است که به صلیب جهالت کشیدیم .